

ИЗВЕШТАЈ
О ПОДОБНОСТИ МАСТЕР РАДА ЗА ОДБРАНУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав Комисије:

1. др Тамара Грујић, професор струковних студија, област: Филолошке науке – Српски језик и књижевност, Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди – ментор
2. др Миланка Маљковић, професор струковних студија, област: Педагошке и андрагошке науке, Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди – члан
3. др Драгана Малешевић, професор струковних студија, област: Педагошке и андрагошке науке, Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди – члан

Комисија је именована и тема мастер рада усвојена је на основу Одлуке број 137-1 од 29. 05. 2025.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Ивана (Габријела) Богосављев

2. Датум и место рођења, општина, држава:

02. 10. 2001. Кикинда, Кикинда, Република Србија

3. Студијски програм основних студија које је кандидат завршио:

Струковни васпитач деце предшколског узраста, Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди

4. Завршетак основних студија: 2023. године

III НАСЛОВ МАСТЕР РАДА:

Интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића и њен утицај на развој говорне културе деце предшколског узраста

IV ПРЕГЛЕД МАСТЕР РАДА: Навести кратак садржај са назнаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикана и сл.

Мастер рад под насловом „Интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића и њен утицај на развој говорне културе деце предшколског узраста“, кандидаткиње Иване Г. Богосављев састоји се од увода, теоријског и методолошког приступа проблему, резултата истраживања, дискусије, закључних разматрања, литературе и прилога. Мастер рад написан је на 70 страна.

Поред апстракт са кључним речима на српском и енглеском језику, рад садржи следећа поглавља: Увод (од 7. до 10. стране), 1. Поезија за децу Душана Радовића (од 11. до 17. стране), 2. Интермедијалност у поезији за децу (од 18. до 23. стране), 3. Интермедијалност и развој говорне културе деце предшколског узраста (од 24. до 26. стране), 4. Језичке игре у „Полетарицу“ Душана Радовића у функцији развоја говорне културе деце предшколског узраста (од 27. до 31. стране), 5. Поезија Душана Радовића у пракси (од 32. до 35. стране), 6. Методологија истраживања (од 36. до 43. стране), 7. Резултати истраживања (од 44. до 55. стране), 8. Дискусија (од 56. до 59. стране), 9. Закључна разматрања (од 60. до 62. стране), 10. Литература (од 63. до 65. стране), Прилог – Анкетни упитник за васпитаче (од 66. до 69. стране).

Поглавље 1. *Поезија за децу Душана Радовића* садржи две тематске целине: 1.1. Едукативни, хумористични и нонсенсни елементи поезије за децу Душана Радовића и Значај поезије за децу Душана Радовића за развој деце предшколског узраста.

Поглавље 2. *Интермедијалност у поезији за децу* такође садржи две тематске целине: 2.1. Интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића и Значај интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића.

Поглавље 3. *Интермедијалност и развој говорне културе деце предшколског узраста* садржи две тематске целине: 3.1. Карактеристике говорне културе деце предшколског узраста и 3.2. Развој говорне културе деце кроз интермедијалност поезије за децу.

Поглавље 5. садржи једну тематску целину: 5.1. Писана припрема – обрада песме „Позив“ Душана Радовића.

Мастер рад садржи 13 сликљ, 17 табела и 17 графикона.

Литературу чини 38 релевантних библиографских јединица и 6 извора. Литература је наведена у складу са важећим системом и стилем цитирања, релевантна је за испитивану тематику, актуелна и адекватно одабрана.

Мастер рад написан је на српском језику, ћиричним писмом.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА МАСТЕР РАДА: *Рад је истраживачки (пројекат којим се решава практични проблем)*

Мастер рад „Интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића и њен утицај на развој говорне културе деце предшколског узраста“, кандидаткиње Иване Г. Богосављевић, истраживачког је карактера и садржи прецизно структурирана поглавља у којима се расветљава тема са теоријског аспекта и даје приказ методолошких елемената истраживања са резултатима испитивања примене интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста. Избор теме кандидаткиње Иване Г. Богосављевић подстакнут је тежњом да се истражи и закључцима истраживања допринесе унапређењу васпитно-образовног рада васпитача применом интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста. Уводни део мастер рада посвећен је поезији за децу, нарочито поезији за децу Душана Радовића, феномену интермедијалности, као и значају примене интермедијалности у раду са децом предшколског узраста. Кандидаткиња образлаже актуелност теме мастер рада наводећи да се „поезија за децу Душана Радовића примењује у васпитно-образовном раду, она је у складу са временом у којем живимо и због све веће присутности дигиталних технологија у свакодневном животу, добила је интермедијални карактер, јер васпитачи поетске садржаје Душана Радовића проширују различитим аудио-визуелним медијима, у циљу свестраног деце развоја с фокусом на развој говорне културе деце“.

Комисија сматра да је уводни део у складу са методолошким поставкама мастер рада.

Поглавље *Поезија за децу Душана Радовића* посвећено је поетици овог песника у којој кандидаткиња посебно истиче едукативне, хумористичне и нонсенсне елементе и закључује да је Радовић „први у савременој српској поезији понудио неозбиљност, забаву, чист смех и игру речима и због тога су критичари његову поезију за децу често називали нонсенсном поезијом. Иако је она језички и стилски понекад била нонсенсна, она је садржајно била веома смислена, богата и поучна, јер је Душан Радовић вешто преплитао педагошко, хумористично, нонсенсно и језичко у свом стваралаштву.“ Један део поглавља посвећен је значају поезије за децу Душана Радовића за развој деце предшколског узраста, јер је Радовић „донео ново поимање детета и детињства“ и тиме потврдио универзалност свог поетског опуса и могућност примене у васпитно-образовном раду.

Поглавље *Интермедијалност у поезији за децу* приказује интермедијалност као друштвени феномен који је директно утицао, одређивао и померао ток књижевности за децу, те допринео да се књижевност прилагођава новим потребама, јер „деци више није довољно да се текст само слуша или прочита, већ да се он доживљава свим чулима и целим бићем“. Кандидаткиња истиче да деца могу да се упознају са поезијом за децу Душана Радовића путем текста, слике, путем аудио адаптације песама, путем анимираних кратких филмова и путем илустрованих сликовница и да од креативности васпитача зависи да ли ће се дете заинтересовати и свестрано развијати: „Дете ће бити активно, заинтересовано, мотивисано, развијаће своја постојећа знања и способности, што ће се позитивно одразити на различите важне вештине, попут елоквентности, препознавања и класификовања битних и небитних информација, изражене пажње и креативног стваралаштва.“ Други део поглавља посвећен је интермедијалном карактеру песме Душана Радовића „Да ли ми верујете“ и могућности њене примене у васпитно-образовном раду, где се фокус ставља, како наводи кандидаткиња „на језичко стваралаштво и говорну културу, анализирањем, описивањем и објашњавањем пропратне илустрације, дете развија своје комуникативне способности, вештине говора и преношења сопствених мисли и идеја, као и преношења знања другима“.

У поглављу *Језичке игре у „Полетарицу“ Душана Радовића у функцији развоја говорне културе деце предшколског узраста* кандидаткиња даје кратак историјски осврт на часопис *Полетарац* и наводи погодне примере из часописа, у виду језичких игара, које могу да се примењују у раду са децом предшколског узраста. Закључује да је „*Полетарац*“ богат и пружа велики избор некњижевних текстова са илустрацијама које су прегледне и велике, издвајајући текстове који су научнопопуларни за децу предшколског и млађег школског доба.“

У поглављу *Поезија Душана Радовића у пракси* кандидаткиња показује да се поезија за децу Душана Радовића свакодневно примењује у предшколским установама широм Србије на различите начине и кроз различите медије, што практично сведочи о интермедијалном карактеру Радовићеве поезије и могућностима њене примене. Наводи следеће примере песама за децу Душана Радовића, које су примењене у васпитно-образовној пракси: „Замислите“, „Страшан лав“, „Прича о малом прсту“, као и писану припрему за обраду песме „Позив“.

Теоријски део рада добро је конципиран, примењена је релевантна литература и представља добру основу за планирано истраживање.

Истраживачки део рада предмет истраживања усмерава ка мишљењу васпитача о примени интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у васпитно-образовном раду у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста. Полазећи од овога, предмет истраживања је примена интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у васпитно-образовном раду у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста. Проблем истраживања гласи: Да ли васпитачи у свом васпитно-образовном раду примењују интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста? Циљ истраживања био је да се испитају мишљења и ставови васпитача о примени интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста. Дефинисана су четири задатка која су спроведена по истраживачком плану како би се утврдила истинитост постављених хипотеза: Хо – Претпоставља се да примена интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића утиче на унапређење говорне културе деце предшколског узраста; Х1 – Претпоставља се да васпитачи у васпитно-образовном раду примењују интермедијалност у поезији за децу у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста; Х2 – Претпоставља се да васпитачи у васпитно-образовном раду примењују нонсенсне стихове у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста; Х3 – Претпоставља се да васпитачи у васпитно-образовном раду често користе интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста; Х4 – Претпоставља се да су деца веома заинтересована да учествују у активностима и да више међусобно комуницирају. Зависне варијабле истраживања су активности које васпитачи спроводе користећи интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића да би развијали говорну културу деце. Независне варијабле су: пол, степен стручне спреме васпитача, радно искуство васпитача у струци. Узорак истраживања чинили су васпитачи са подручја Војводине и Београда и студенти на мастер струковних студија у Високој школи струковних студија за образовање васпитача у Кикинди. Истраживање је обухватило 130 испитаника и реализовано је током јуна и јула 2025. године путем интернета. У истраживању је коришћена дескриптивна метода, а истраживачка техника је анкетирање. Инструмент истраживања је упитник који садржи 5 социодемографских питања и 12 питања затвореног типа. Поглавље *Методологија истраживања* садржи начин формирања и опис узорка, ток и начин прикупљања података и статистички метод, при чему су сви поменути елементи у складу са предметом и циљем истраживања.

У поглављу *Резултати истраживања* приказани су квантитативни подаци који су квалитативно протумачени и представљају основ закључивања у овом раду. Добијени подаци статистички су обрађени израчунавањем процента и представљају финалне резултате који су приказани табеларно и графички. Највећи број испитаника је женског пола, из градске средине, старости од 20 до 29 година, са завршеном високом струковном школом, ао 10 година радног стажа у струци.

Хипотеза 1: „Претпоставља се да васпитачи у васпитно-образовном раду примењују интермедијалност у поезији за децу у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста“, потврђена је, јер резултати (Табела 6 и Графикон 6) показују да је 53% испитаника веома упознато, а 33% испитаника упознато са појмом интермедијалност, што показује да је велика већина испитаника упозната са појмом интермедијалност. Добијени резултати (Табела 7 и Графикон 7) показују да 52% испитаника веома често, а 33% испитаника често примењују интермедијалност у поезији за децу у васпитно-образовном раду, што показује да велика већина испитаника примењује интермедијалност у свом васпитно-образовном раду. Добијени резултати (Табела 8 и Графикон 8) показују да 55% испитаника веома често, а 32% испитаника често примењује интермедијалност у поезији за децу са циљем развоја говорне културе, што поново показује да велика већина испитаника примењује интермедијалност у циљу развоја говорне културе.

Хипотеза 2: „Претпоставља се да васпитачи у васпитно-образовном раду примењују нонсенсне стихове у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста“, потврђена је, јер резултати (Табела 9 и Графикон 9) показују да 49% испитаника веома често, а 32% испитаника често примењују нонсенсне стихове у васпитно-образовном раду, што указује на велику већину испитаника која примењује нонсенсне стихове у свом васпитно-образовном раду. Добијени резултати (Табела 10 и Графикон 10) показују да 57% испитаника веома често, а 25% често примењује нонсенсне стихове у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста, што указује на велику већину испитаника која примењује нонсенсне стихове у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста.

Хипотеза 3: „Претпоставља се да васпитачи у васпитно-образовном раду често користе интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста“, потврђена је, јер резултати (Табела 11 и Графикон 11) показују да су у васпитно-образовном раду код 56% испитаника веома често, а код 29% испитаника често заступљена дела Душана Радовића, што показује да велика већина испитаника у свом раду примењује дела Душана Радовића. Добијени резултати (Табела 12 и Графикон 12) показују да 50% испитаника веома често, а 35% испитаника често примењује интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића са циљем развоја говорне културе деце предшколског узраста, што показује да велика већина испитаника често примењује интермедијалност са циљем развоја говорне културе. Резултати (Табела 13 и Графикана 13) показују да испитаници најчешће реализују интермедијаност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста кроз читање, рецитовање и казивање поезије (64% испитаника), примену пропратних звукова, музике и песама (60% испитаника) и примену пропратних слика, фотографија и илустрација (55% испитаника). Узимајући у обзир податак да су у упитнику сви понуђени начини у различитим мерама изабрани, испитаници на различите начине реализују интермедијаност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе. Добијени резултати (Табела 14 и Графикон 14) показују да велика већина испитаника, прецизније 78% испитаника, најчешће користи визуелне штампане медије у реализацији интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у васпитно-образовном раду.

Хипотеза 4: „Претпоставља се да су деца веома заинтересована да учествују у активностима и да више међусобно комуницирају“, потврђена је, јер резултати (Табела 15 и Графикон 15) показују да су код 46% испитаника деца веома, а код 36% испитаника деца заинтересована и активна за интермедијалне активности везане за реализацију поезије Душана Радовића, што указује на то да су код велике већине испитаника деца заинтересована и активна, и да самим тим деца више међусобно комуницирају. Добијени резултати (Табела 16 и Графикон 16) показују да код 29% испитаника никада није потребна, а да је код 22% испитаника ретко потребна додатна мотивација деце за интермедијалне активности везане за реализацију поезије Душана Радовића. Ови резултати указују на то да код половине испитаника скоро да не постоји потреба за додатном мотивацијом. Добијени резултати (Табела 17 и Графикон 17) показују да је код 63% испитаника најдоминантнији показатељ успешне примене интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у васпитно-образовном раду – развој радозналости деце.

Основна хипотеза: „Претпоставља се да примена интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића утиче на унапређење говорне културе деце предшколског узраста“, потврђена је. Резултати истраживања показују да велика већина испитаника примењује интермедијалност у поезији за децу у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста, да велика већина испитаника у свом васпитно-образовном раду примењује нонсенсне стихове у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста и да испитаници у свом васпитно-образовном раду често користе интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста.

Анализа добијених података, дискусија и закључци у складу су са добијеним резултатима.

Поглавље *Закључна разматрања* јасно је формулисано и прегледно сажима резултате истраживања. Кандидаткиња на крају рада закључује да резултати овог истраживања „могу да послуже као темељ, почетне тачке или смернице за будућа истраживања која ће се реализовати у овој области или у сродним, сличним областима. Од великог је значаја за напредак васпитно-образовног рада у области књижевности за децу и развоја говора да се врше истраживања којима се стичу нова сазнања и нови увиди, који могу да послуже васпитачима, истраживачима и практичарима да унапређују целокупни васпитно-образовни процес. Како би се интермедијалност што више, обухватније и ефективније примењивала у раду са децом предшколског узраста, неопходно је да се константно доприноси педагошкој и књижевној пракси кроз релевантне резултате истраживања која су новијег датума. Интермедијалност све више добија на значају, како у теорији, тако и у пракси, али је неопходно да се спектар могућности интермедијалности константно проширује.“

VI ЗАКЉУЧЦИ: *Оцена квалитета садржаја рада (оцена истраживања и резултата, квалитета понуђеног решења, закључака и др) и оцена писаног рада (квалитет написаног текста, вредност прилога и сл.).*

Мастер рад Иване Г. Богосављевић „Интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића и њен утицај на развој говорне културе деце предшколског узраста“, представља квалитативни рад са циљем да би се унапредио васпитно-образовни рад како код куће, тако и у предшколским установама. Описани елементи рада имају логичку повезаност и научну заснованост. Приказана теоријска разматрања у раду у вези су са методологијом приказаног истраживања. Добијени резултати квантитативно су обрађени и на основу њих изнети су следећи закључци: већина испитаника упозната је са појмом интермедијалност; већина испитаника примењује интермедијалност у свом васпитно-образовном раду; већина испитаника примењује нонсенсне стихове у свом васпитно-образовном раду; већина испитаника примењује нонсенсне стихове у циљу развоја говорне културе деце предшколског узраста; већина испитаника у свом раду примењује дела Душана Радовића; већина испитаника често примењује интермедијалност са циљем развоја говорне културе деце предшколског узраста; испитаници на различите начине реализују интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића у циљу развоја говорне културе (кроз читање, рецитовање и казивање поезије; примену пропратних звукова, музике и песама; примену пропратних слика, фотографија и илустрација); већина испитаника најчешће користи визуелне штампане медије у реализацији интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у васпитно-образовном раду; код већине испитаника деца су заинтересована и активна и више комуницирају приликом реализације поезије за децу Душана Радовића; најдоминантнији показатељ успешне примене интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у васпитно-образовном раду је развој радозналости деце; примена интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића утиче на унапређење говорне културе деце предшколског узраста.

Рад садржи импликације за унапређивање васпитно-образовног рада васпитача.

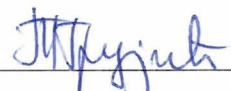
VII КОНАЧНА ОЦЕНА МАСТЕР РАДА: *Рад садржи све битне елементе и написан је у складу са насловом. Недостаци мастер рада и њихов утицај на резултат истраживања*

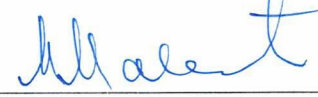
Мастер рад под називом „Интермедијалност у поезији за децу Душана Радовића и њен утицај на развој говорне културе деце предшколског узраста“, кандидаткиње Иване Г. Богосављевић, написан је у складу са образложењем наведеним у пријави теме и садржи све битне елементе прописане Правилником о мастер струковним студијама у Високој школи струковних студија за образовање васпитача у Кикинди. Мастер рад представља оригиналан допринос науци по систематичном, обухватном и детаљном осветљавању недовољно испитаног, а изузетно значајног феномена интермедијалности у поезији за децу Душана Радовића у функцији развоја говорне културе деце предшколског узраста.

VIII ПРЕДЛОГ: На основу укупне оцене мастер рада, комисија предлаже :

1. **Да се мастер рад прихвати, а кандидату одобри одбрана;**
2. Да се мастер рад враћа кандидату на дораду (допуна или измена);
3. Да се мастер рад одбија

Потписи чланова Комисије:

1.
др Тамара Грујић, проф. – ментор

2.
др Миланка Маљковић, проф. – члан Комисије

3.
др Драгана Малешевић, проф. – члан Комисије